

125. Nujnost samo-izpraševanja

1 (Gospod:) "Torej se le nadvse pridno ravnajte po tem; zelo se potrudite in se sprašujte, ali niste ?esa opustili, da vam nazadnje ne bi bilo treba re?i: 'Zdaj, glej, sem kar deset ali dvajset let delal vse, kar mi je predpisoval novi nauk, pa sem kljub temu še zmeraj na istem mestu, še vedno ne ?utim v sebi posebnega razsvetljenja in tudi od tako imenovanega ve?nega življenja ob?utim v sebi še zmeraj silno malo. Le kaj še manjka?'

2 Zato pa vam re?em: Skrbno se preskušajte, ali se ni prikradla v vaše srce še kakšna mo?na svetna koristoljubna misel, ali ni vašega srca in z njim tudi vaše duše ob?asno priprl napuh, pretirana var?nost - najmlajša sestra skoposti -, ?astihlepje, obsojanje, želja imeti vedno prav, meseno poželenje in še ve? podobnega! Dokler je pri enem ali drugem tako, ne bo dosegel obljube, se pravi njene polne izpolnitve v sebi.

3 Le opazujte mošt in ?isto, opojno vino v sodu ali mehu! Dokler so v moštu grobe in tuje sestavine, bo vrel in se ne bo s?istil, ko pa bodo vsi ti delci odstranjeni, se vino v sodu ?edalje bolj umirja, mošt se zbistri in postane ?isto vino z vso svojo opojnostjo.

4 Marsikomu pogosto sploh ne bo manjkalo veliko do polne posesti Božjega kraljestva v duši, a si ga kljub temu ne bo prilastil, ker sam sebe premalo preiskuje in ne pazi na to, kaj se drži njegove duše še zemeljskega. Ko pa se bo skrbneje opazoval, bo kmalu moral priznati, da je še zelo ob?utljiv in ga prav hitro užali kakšna malenkost.

5 'Ali,' pravi nekdo, '?lovek sploh ne bi smel imeti ob?utka za ?ast?' O da, pravim Jaz, ?lovek vsekakor lahko ima ob?utek za ?ast, toda ta mora biti najžlahtnejše vrste! ?e te je kakšen še duhovno slaboten ?lovek užalil, ne bodi zaradi tega nanj jezen, temve? pojdi k njemu in mu reci: 'Priatelj, z ni?imer me ne moreš užaliti, ker ljubim tebe in vse ljudi! Tiste, ki me preklinjajo, blagoslavljam, in tistim, ki mi delajo zlo, delam po vseh svojih mo?eh le dobro! Ni pa lepo, da ?lovek žali drugega ?loveka; zato v prihodnje to opusti v svoje dobro! Kajti v svoji naraš?ajo?i želji po žaljenju bi lahko naletel na nekoga, ki bi ti to zelo zameril in bi ti potem lahko pripravil velike in gotovo zelo neljube neprijetnosti, in ti bi moral potem le samemu sebi pripisati, da so te doletele neprijetnosti!'

6 ?e boste z nekom, ki vas je užalil, brez najmanjše zamere v srcu tako govorili, ste povsem opravi?ili žlahtni in božanski ?ut za ?ast v svojem srcu. Brž ko pa zaradi tega v sebi opazite še kakšno majhno zamero in boste do tega ?loveka ostri in neprijazni, je to še posledica majhnega napuha, ki se skriva v vaši duši, in že zadoš?a, da se vaša duša še dolgo ne bo mogla združiti z Mojim svetlobnim duhom.

7 Recimo, da koga izmed vas ve?krat nagovarja isti revež za obilnejšo miloš?ino. Vi seveda imate dovolj in bi lahko revežu dali še tiso?krat toliko, kot ste mu že dali;

toda ostro se vas dotakne njegova nesramnost in mu pokažete vrata z napotkom, naj ne prihaja tako pogosto in naj ne misli, da mu boste zmeraj, ko mu bo prišlo na misel, dali miloš?ino!

8 Vidite, to je za svetnega ?loveka povsem razumen govor in takšna majhna zavrnitev bera?a pravilna; toda tisti, ki tako sre?uje reveža, še zdale? ni zrel za Moje kraljestvo, saj Jaz pošiljam Svoje sonce, da vsak dan vzhaja in sije na dobre in hudobne ljudi in v korist vsega stvarstva.

9 Isti žarek, ki poveljuje pozla?ene pala?e kraljev in v trti ?isti, zori in zelo osladi najžlahtnejšega vseh sokov, sije tudi nad mlakužami in kloakami in se ne jezi nad kvakanjem žab in cvr?anjem škržatov. Takšna hladna zadržanost ima v ozadju še nekaj pustega, puš?oba in preve? gospodarna var?nost pa nista ravno zelo dale? od lakomnosti, in kalita življenjski mošt duše; in dokler je še kar naprej tako, iz duše ne bo nastalo ?isto in opojno življenjsko vino.

10 Kdor pa kot premožen najde v dajanju veliko veselje in revežu niti ne da vedeti, da mu je že ve?krat izro?il majhen dar, ta je potem glede tega že sposoben preiti v Moje kraljestvo, ?e seveda nima na svoji duši nobene druge majhne napake.

11 Zato sem vam rekel, da se zmeraj v vsem natan?no preiskujete in se dvignite na takšno življenjsko stališ?e, na katerem v sebi jasno in živo za?utite, da ste rešeni vseh zemeljskih balastnih snovi."

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 5